

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 21 mei 2019 met nummer RvVb-A-1819-1011
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0783-A

Verzoekende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente EVERGEM vertegenwoordigd door advocaten Laurent PROOT en Karolien BEKÉ, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN
Tussenkomenende partij	de nv AGROS vertegenwoordigd door advocaten Wim DE CUYPER en Tom HUYGENS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 6 juli 2017 de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 18 mei 2017.

Verwerende partij heeft het administratief beroep van tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem van 13 februari 2017 ingewilligd.

Verwerende partij heeft aan tussenkomende partij een vergunning verleend voor het wijzigen van een verkaveling op een perceel gelegen te 9940 Evergem, Doornzele Dries zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nr. 572h/deel.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 16 oktober 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat tussenkomende partij met een beschikking van 10 april 2018 toe in de debatten.

2.

Verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. Tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 16 oktober 2018.

Advocaat Eva DE WITTE /oco advocaten Laurent PROOT en Karolien BEKE voert het woord voor verzoekende partij. Mevrouw Leen LIPPEVELDE voert het woord voor verwerende partij. Advocaat Tom HUYGENS voert het woord voor tussenkomende partij.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Tussenkomende partij dient op 26 oktober 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Evergem een aanvraag in voor het wijzigen van de verkavelingsvoorschriften voor de loten 3 en 4 van een bestaande verkaveling. Zij wenst met name de plicht tot het inrichten van een garage in het hoofdgebouw te wijzigen door de keuze om een garage te voorzien in het hoofdgebouw dan wel als afzonderlijk bijgebouw, waarbij het alleszins verplicht is om minstens één garage te voorzien.

2.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening zeehavengebied Gent - inrichting R4-oost en R4-west', goedgekeurd op 15 juli 2005, in de zone 'W26- zone voor wonen'.

Het perceel ligt ook binnen de omschrijving van een vergunde niet-vervallen verkaveling 'V31687w' van 4 augustus 2014.

3.

Er wordt door de eigenaars van de overige kavels (die de aanvraag niet medeondertekend hebben en die aangetekend werden aangeschreven) geen bezwaarschrift ingediend.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 november 2016 tot en met 2 december 2016, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 8 februari 2017 ongunstig.

Verzoekende partij weigert op 13 februari 2017 de vergunning, waarbij zij zich aansluit bij het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar:

"...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving, de aanvraag en de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening:

Voorliggende aanvraag betreft het wijzigen van de goedgekeurde verkaveling voor de loten 3 en 4 ... De aanvraag heeft betrekking op het wijzigen van de stedenbouwkundige voorschriften

waarbij in de geplande woningen niet langer verplicht een inpandige garage dient te worden gerealiseerd maar aan de bouwheer keuze gelaten wordt tot ofwel een inpandige garage ofwel een verplichte garage in de tuinzone. De stedenbouwkundige voorschriften van de geldende verkaveling schrijven voor dat de garage verplicht inpandig dient gerealiseerd en dat er in de tuinzone eventueel een bijkomende garage kan voorzien worden. Het wijzigingsvoorstel is in strijd met de voorschriften zoals algemeen gangbaar in de gemeente (zie ook artikel 4.3. van de richtnota bouwen en verkavelen goedgekeurd door de gemeenteraad in zitting van 17 december 2015) en kan bijgevolg niet aanvaard worden. De argumentatie van de aanvrager dat door het weglaten van een inpandige garage de bewoonbare (sic) vergroot wordt is niet relevant. Op deze percelen kan op elke kavel immers een woning gerealiseerd worden van 266 m² (140 m² op het gelijkvloers, 84 m² op de verdieping en eventueel nog 42 m² onder hellend dak). Dit is ruim voldoende om een gangbaar bouwprogramma in te realiseren. Door het verminderen van de parkeergelegenheid op het privaat domein wordt de parkeerproblematiek op zijn minst deels afgewend op het openbaar domein. Dit is stedenbouwkundig niet verantwoord en is nefast voor de woonkwaliteit en verkeersveiligheid.
...

4.

Tegen deze beslissing tekent tussenkomende partij op 9 maart 2017 administratief beroep aan bij verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 april 2017 om het beroep in te willigen en de vergunning voor de verkavelingswijziging te verlenen.

Na de hoorzitting van 9 mei 2017 verklaart verwerende partij het beroep op 18 mei 2017 gegrond en verleent zij een vergunning voor een verkavelingswijziging:

“ ...

2.3 De juridische aspecten

... De voorgestelde verkavelingswijziging betreft het wijzigen van de voorschriften inzake een verplichte garage bij en/of in een residentiële woning en is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend RUP ...

2.4 De goede ruimtelijke ordening

...

De ordening ter plaatse werd vastgelegd in een kleinschalige verkaveling langs de bestaande wegenis. De bouwplaats maakt als de loten 3 en 4 deel uit van een door de gemeente in zitting van 4 augustus 2014 goedgekeurde verkaveling met in totaal 4 loten. De betrokken loten zijn respectievelijk 454 m² en 648 m² groot, hebben een breedte van ongeveer 10 m, zijn ongeveer 48,7 m diep en lot 4 verbreedt achteraan tot een breedte van ongeveer 16,5 m. Beide kavels zijn conform het verkavelingsplan en stedenbouwkundige voorschriften geschikt voor de oprichting van een kwalitatieve ééngezinswoning van het halfopen type gekoppeld langs de gemeenschappelijke perceelsgrens tussen beide kavels. De bouwzone bevindt zich op 6 m achter de voorste perceelsgrens, is minimaal 10 m - en maximaal 20 m diep op het gelijkvloers en voorziet een zijdelingse bouwvrije strook van 3 m. Garages dienen binnen het hoofdgebouw te worden voorzien en bij halfopen bebouwing ingeplant op de perceelsgrens.

De kern van Doornzele heeft een beperkt uitrustingsniveau waardoor binnen deze kern een bepaalde afhankelijkheid van een eigen wagen bestaat. Het is bijgevolg aangewezen om op eigen terrein hiervoor de noodzakelijke en voldoende parkeervoorzieningen en/of garages te voorzien. Op deze manier wordt erover gewaakt dat de parkeerdruk niet wordt verschoven naar het openbaar domein, momenteel getypeerd als een rustige woonstraat.

Voorliggend project beoogt een aanpassing op de bestaande stedenbouwkundige voorschriften. Bij de verplichting om minstens één garage te voorzien wordt de keuze aan de bouwheer gelaten om de garage te voorzien inpandig bij de woning of in een bijgebouw. Volgens de toelichting vergroot het voorzien van een garage als bijgebouw i.p.v. inpandig de bewoonbare oppervlakte en aldus de woonkwaliteit van de bewoners. Een afzonderlijke garage maakt daarnaast een duidelijk onderscheid tussen hoofd- en bijgebouw, wat zorgt voor een betere integratie in het straatbeeld, waar meerdere halfopen bebouwingen gebouwd zijn zonder inpandige garage. Er is voldoende plaats op het terrein voor het stallen van 2 voertuigen.

Een verkaveling is in eerste instantie een werkinstrument om op een eenduidige en gedetailleerde manier de inrichting van een gebied te bepalen. Een wijziging kan slechts aanvaard worden indien dit bijdraagt tot een aanvaardbare stedenbouwkundige uitbouw van de verkaveling zonder nadelige gevolgen voor de aanpalenden en andere kavels binnen de verkaveling. Een wijziging van de verkaveling moet leiden tot een verbetering van de door de verkaveling vastgelegde ordening, waarvan zo mogelijk kan aangetoond worden dat deze niet meer deugdelijk is.

Evenwel dient opgemerkt dat de betrokken verkaveling beperkt van omvang is binnen het langgerekte bouwlint langs de weg Doornzele Dries, geenszins is er sprake van een homogene woonwijk/verkaveling met bv een typerende klassieke opbouw met woningen en inpandige garages. Appellant merkt hierbij terecht op dat in de omgeving langs de weg Doornzele Dries zowel woningen met als zonder inpandige garage waarneembaar zijn. In deze optiek dient evenzeer nagegaan te worden of de gevraagde wijziging ook bestaanbaar en verenigbaar is met de bestaande omgeving/straatbeeld langs de weg Doornzele Dries.

Voorliggend project heeft een beperkte ruimtelijke impact en wordt voorzien binnen het gabariet van de gebouwen die mogelijk zijn conform de goedgekeurde stedenbouwkundige voorschriften. Het inrichtingsprincipe om bij iedere woongelegenheden een (gezien de ligging) noodzakelijke garage te voorzien blijft gelden. Enkel wordt de bouwheer de keuze gelaten om de noodzakelijke garage te voorzien inpandig bij de woning en/of in een bijgebouw.

De gemeente is van oordeel dat de aanvraag in strijd is met de algemeen gangbare inrichtingsprincipes binnen de gemeente en verwijst hierbij naar artikel 4.3. van de gemeentelijke richtnota bouwen en verkavelen, goedgekeurd door de gemeenteraad in zitting van 17 december 2015. Evenwel dient opgemerkt dat voornoemde richtnota geen stedenbouwkundige verordening betreft in de zin van artikel 2.3.2. van de VCRO. Het betreft dus in geen enkel opzicht een afdwingbare norm. In tweede orde dient opgemerkt dat appellant terecht opmerkt dat artikel 4.3 van voornoemde richtnota niet zou gelden voor voorliggende verkavelingswijziging. Het betreft immers geen verkaveling met nieuwe wegenis maar een kleinschalige verkaveling(swijziging) als afwerking van een historisch bouwlint langs bestaande wegenis.

Daarnaast dient opgemerkt dat om over uniforme en transparante voorschriften te beschikken inzake woonkwaliteit door de gemeente Evergem de stedenbouwkundige verordening 'bouwen' werd opgesteld, definitief aangenomen door de gemeenteraad in zitting van 17 december 2015 en goedgekeurd door de deputatie in zitting van 7 april 2016. Voorliggende verkavelingswijziging voldoet aan de in artikels 1.1.1. en 3.2. van voornoemde stedenbouwkundige verordening vermelde bepalingen inzake garages bij ééngezinswoningen.

Rekening houdende met enerzijds de overeenstemming met de stedenbouwkundige verordening bouwen en anderzijds het behoud van het inrichtingsprincipe om minstens één garage te voorzien kan bezwaarlijk aangenomen worden dat de verkavelingswijziging niet leidt tot een kwalitatief ontwerp. Binnen de ontworpen verkavelingswijziging heeft de bouwheer de

keuze om al dan niet inpandig een garage te voorzien, kunnen naargelang de noodzaak hier later wijzigingen worden aangebracht en kan eventueel een bijkomende garage voorzien worden.

Verder is de gemeente van oordeel dat door het verminderen van de parkeergelegenheid op het privaat domein de parkeerproblematiek op zijn minst deels wordt afgewend op het openbaar domein. Dergelijke beoordeling wordt niet bijgetreden. Met voorliggende verkavelingswijziging wordt de parkeergelegenheid (garage en parkeerplaats) op eigen terrein niet gewijzigd. In vergelijking met de bestaande voorschriften blijft de mogelijke parkeergelegenheid behouden. Enkel wordt aan de bouwheer de keuze gelaten op welke manier de garage wordt gerealiseerd, inpandig in het hoofdgebouw dan wel in een bijgebouw of beiden. Nergens in de verkavelingsvergunning was er sprake van dat meer dan één garageplaats of meerdere parkeerplaatsen vereist zijn om tot een kwalitatief ontwerp te kunnen komen. Door de gevraagde verkavelingswijziging ontstaat er geen verschuiving van de parkeerlast naar het openbaar domein, alle mogelijke en reeds voldoende geachte garage- of parkeerplaatsen op eigen terrein blijven behouden.

Door de voorgestelde wijziging wordt de woonkwaliteit niet in het gedrang gebracht. Het eventueel voorzien van de verplichte garage in het bijgebouw draagt bij tot een grotere bewoonbare oppervlakte in het hoofdgebouw. Op deze manier wordt het mogelijk om bv binnen het vastgelegde gabariet een functioneel ingerichte berging te voorzien in plaats van de gebeurlijke inpandige garage te gebruiken als (minder functionele) bergruimte. Bezwaarlijk kan gesteld worden dat op deze manier de woonkwaliteit in het gedrang wordt gebracht.

De halfopen bouwwijze zorgt er ook voor dat er op eigen terrein voldoende parkeerplaatsen beschikbaar zijn/blijven. Een voortuinstrook van 6 m biedt hiervoor voldoende garantie en is voldoende ruim om een wagen volledig op eigen terrein te parkeren zonder de toegang tot de garage in het gedrang te brengen.

De weg Doornzele Dries betreft een rustige woonstraat in hoofdzaak bestaande uit residentiële woningen, met zowel inpandige garages, vrijstaande garages of zonder garage. Door de voorgestelde verkavelingswijziging wordt het straatbeeld niet verstoord of gewijzigd.

Uit dit alles dient besloten dat het voorstel tot verkavelingswijziging om het dwingend voorschrift van een inpandige garage te wijzigingen in een keuze om de garage te voorzien in de hoofdbouw of bijgebouw de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang brengt.
..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

Verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 4.3.1, §1, 1° en §2, lid 1, 2° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij betwist in essentie de beoordeling in de bestreden beslissing van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. Zij meent met name dat de verkavelingswijziging strijdt met de door haar *“gewenste ruimtelijke invulling van de verkavelingssite, zoals opgenomen in de verkavelingsvergunning van 4 augustus 2014 alsook met de richtnota bouwen en verkavelen, zoals goedgekeurd door de gemeenteraad in zitting van 17 december 2015 en de toets aan de onmiddellijke omgeving niet kan doorstaan”*. Zij stelt *“dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening moet houden met de algemene draagwijdte van de verkavelingsvergunning en de in de omgeving bestaande toestand, alsook rekening kan houden met de beleidsmatige gewenste ontwikkelingen”*.

Wat betreft de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen wijst zij op de goedkeuring door de gemeenteraad van de gemeente Evergem op 25 september 2008 van *“de richtnota bouwen en verkavelen”*, die *“van toepassing is op elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning of aanvraag tot verkavelen op het grondgebied van de gemeente Evergem”*, en waarmee *“de gemeente de inzichten en doelstellingen van het door haar gevoerde en vooropgestelde ruimtelijk en stedenbouwkundig beleid heeft geformaliseerd en aan alle belanghebbenden kenbaar heeft gemaakt”*, gezien deze nota *“op eenvoudige wijze is te raadplegen op de website van de gemeente”*. Zij wijst erop dat de richtnota specifiek met betrekking tot garages bepaalt *“dat elke woning dient voorzien te zijn van een inpandige garage/carport”*. Zij benadrukt dat zij *“deze beleidslijn consequent toepast”*, en dat tussenkomende partij hiervan ook kennis had, *“reden waarom, na vooroverleg, in de oorspronkelijke verkavelingsvoorschriften de verplichting om primair en verplicht in een inpandige garage te voorzien, werd geïntegreerd”*. In zoverre de bestreden beslissing stelt *“dat het aangevraagde verenigbaar is met de ‘uniforme en transparante voorschriften’ inzake woonkwaliteit, zoals geïntegreerd in de stedenbouwkundige verordening ‘wonen’, definitief aangenomen door de gemeenteraad in zitting van 17 december 2015 en goedgekeurd door de deputatie in zitting van 7 april 2016”*, merkt zij op dat *“de richtnota en de stedenbouwkundige verordening een verschillende finaliteit hebben”*, *“dat in de stedenbouwkundige verordening geen dergelijke bepalingen in verband met garages werden geïntegreerd”*, en dat *“de richtnota en de stedenbouwkundige verordening complementair zijn”*.

Wat betreft de strekking van de verkaveling en de in de omgeving bestaande toestand wijst zij op de vaststelling dat *“de gemeente Evergem een landelijke gemeente is en de tuinzones binnen landelijke verkavelingen zoveel als mogelijk wenst te vrijwaren van bebouwing”*, hetgeen *“in casu des te meer geldt nu de betrokken loten de laatste percelen vormen van een lintbebouwing, in een groene omgeving, palend aan een bos”*. Zij stelt dat *“de verkavelingswijziging niet enkel tot gevolg heeft dat de tuinzone niet langer optimaal wordt gevrijwaard”*, maar dat *“bovendien de bijkomende parkeerdruk dreigt te worden afgewenteld op het openbaar domein (de voorliggende wegenis kan deze parkeerdruk niet aan)”*. Zij betwist *“de motivatie dat met voorliggende verkavelingswijziging de parkeergelegenheid op eigen terrein niet wordt gewijzigd”*, en merkt op dat *“indien door de bouwheer wordt gekozen voor een vrijstaande garage, op een later tijdstip geen bijkomende garage meer zal kunnen worden voorzien”*, vermits *“de keuze voor een inpandige garage logischerwijze in de ontwerpfase dient te worden genomen”*, *“waardoor het openbaar domein zal worden*

aangewend". Zij meent dat "het gewijzigd verkavelingsvoorschrift waarbij aan de bouwheer de keuze wordt gelaten om ofwel een inpandige garage ofwel een verplichte garage in de tuinzone te voorzien, niet in overeenstemming kan worden geacht met de algemene strekking van de verkaveling, met name een landelijke verkaveling waarbij de tuinzone zoveel als mogelijk wordt gevrijwaard en afwenteling van de parkeerdruk op het openbaar domein wordt vermeden".

2.

Verwerende partij betwist het middel. Zij stelt dat "de vergunde verkavelingswijziging inhoudt dat voor de loten 3 en 4 voor de verplichte garage gekozen kan worden tussen een inpandige garage of een garage in de tuinzone, terwijl voordien een inpandige garage verplicht was en er een bijkomende garage in de tuinzone mogelijk was". Zij verwijst naar de overwegingen in de bestreden beslissing, en stelt dat "deze motivering niet kennelijk onredelijk genoemd kan worden".

Wat betreft de verwijzing door verzoekende partij naar de richtnota uit 2008 stelt zij dat "de richtnota geen verbindende waarde heeft", ongeacht of "verzoekende partij de beleidslijn consequent toepast", gezien "er geen verplichting is om rekening te houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen". In de rand hiervan merkt zij op dat "verzoekende partij bovendien niet weerlegt dat het aangehaalde artikel 4.3 uit de richtnota in casu niet van toepassing is". Zij wijst op de vaststelling "dat de gemeente een recentere stedenbouwkundige vergunning 'bouwen' (2015) heeft, waarin ook bepalingen omtrent garages bij ééngezinswoningen opgenomen zijn", en dat "verzoekende partij niet betwist dat de verkavelingswijziging hieraan voldoet".

Wat betreft de opmerking van verzoekende partij "dat ze tuinzones binnen landelijke verkavelingen zoveel mogelijk wil vrijwaren van bebouwing" stelt zij dat "dit uit geen enkel verordenend document blijkt", en dat "ook in de oorspronkelijke verkavelingsvergunning een garage in de tuinzone mogelijk was", zodat "de wijziging in dat opzicht geen afbreuk doet aan de geest van de oorspronkelijke verkaveling". Zij merkt op dat "uit de motivatie in de bestreden beslissing en daarin niet tegengesproken door verzoekende partij bovendien blijkt dat er in de omgeving nog vrijstaande garages voor komen".

Zij meent dat "de redenering dat wanneer gekozen wordt voor een vrijstaande garage, later geen bijkomende inpandige garage meer mogelijk zal zijn, waardoor de parkeerdruk op de openbare ruimte zal toenemen, wordt weerlegd door de vaststelling dat een voortuinstrook van 6 m voldoende garantie biedt om een wagen daar te stallen".

3.

Tussenkomen partij stelt dat het middel, in zoverre "het is gebaseerd op de premisse dat het bestreden besluit zou indruisen tegen de 'richtnota bouwen en verkavelen", steunt op een onjuist uitgangspunt. Zij stelt dat punt 4.3 van hoofdstuk 4 van de richtnota, waarnaar verzoekende partij verwijst, enkel betrekking heeft "op verkavelingen met nieuwe wegenis en op groepswoonbouwprojecten met nieuwe wegenis", terwijl "voorliggende aanvraag geen nieuwe wegenis voorziet" en "ook de oorspronkelijke verkaveling geen nieuwe wegenis voorzag". Zij wijst erop dat "de PSA en vervolgens ook de Deputatie dit hebben bevestigd", en merkt op dat "verzoekende partij noch schriftelijk noch mondeling heeft gerepliceerd op het verslag van de PSA (zij was niet aanwezig op de hoorzitting)", en "dit element evenmin betreft in het verzoekschrift". Zij stelt voorts dat er "in de richtnota helemaal niet eenduidig staat te lezen dat inpandige garages verplicht zouden zijn", gezien "er staat dat elke woning voorzien moet zijn 'van een inpandige garage/carport", en "dit enkel kan gelezen worden als een richtlijn om ofwel een inpandige garage ofwel een carport op te richten", terwijl "een carport per definitie nooit inpandig is". Zij meent dat het middel ook in de hypothese dat de bestreden beslissing strijdig zou zijn met de richtnota van

de gemeente dient te worden verworpen, gezien “de richtnota geen verordenend karakter heeft” en “niets meer betreft dan een gemeentelijke beleidsrichtlijn”, terwijl “het beroep bij de Deputatie een devolutief karakter heeft” en “de Deputatie een geheel eigen beoordeling maakt en daarbij niet is gebonden door het gemeentelijk beleid (of door ‘beleidsmatig gewenste ontwikkelingen’ van het gemeentelijk bestuur)”.

Zij stelt dat “de toetsing aan beleidsmatig gewenste ontwikkelingen bovendien niet kan primeren op de toetsing aan de plaatselijke aanleg in de directe omgeving”, die “op gemotiveerde wijze” “werd uitgevoerd door de Deputatie (op eensluidend advies van de PSA)”. Zij merkt op dat verzoekende partij “deze motivering niet weerlegt en niet eens bestrijdt”, terwijl “het niet behoort tot de taak van de Raad om deze toetsing over te doen”. In de rand hiervan merkt zij op dat “uit de uiteenzetting omtrent de bestaande omgeving blijkt dat verzoekster helemaal geen beleid voert (minstens geen consequent beleid) aangaande inpandige garages”, ten bewijze waarvan zij “een ruime (niet-limitatieve!) reeks foto’s voegt van woningen aan de Doornzele Dries in de nabije omgeving van de aanvraag die ofwel geen garage hebben ofwel geen inpandige garage”, waaronder “de woningen die direct naast de kleine verkaveling gelegen zijn en die dus bij uitstek de directe omgeving vormen”, terwijl “ook de overige (niet-gefotografeerde) woningen in de buurt veelal geen inpandige garage hebben”.

Zij betwist de stelling van verzoekende partij “dat de toelating om vrijstaande garages op te richten de tuinzones niet optimaal zou vrijwaren en de parkeerdruk zou afwentelen op het openbaar domein”. Zij meent dat verzoekende partij “de facto aan de Raad vraagt om de beoordeling aangaande de goede ruimtelijke ordening over te doen”, terwijl “de Deputatie op deze punten een duidelijke motivering heeft opgenomen in het bestreden besluit”, die “door de verzoekende partij niet wordt betrokken in het verzoekschrift, laat staan dat deze weerlegd wordt”, terwijl de vaststelling dat “verzoekende partij een andere mening heeft aangaande de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening op zich niet kan leiden tot de onwettigheid van de beslissing”. Zij stelt dat “verzoekende partij weliswaar zeer algemeen stelt dat de beslissing niet afdoende gemotiveerd zou zijn, maar geen verdere uitleg geeft bij deze stelling en niet aangeeft op welke punten de motivering van de Deputatie gebrekkig zou zijn”. In de rand hiervan herhaalt zij “dat verzoekende partij niet gerepliceerd heeft op het verslag van de PSA en ook niet aanwezig was op de hoorzitting”, zodat zij “bezwaarlijk kritiek kan uiten op motieven waar zij tijdens de procedure kennis van had, maar die zij niet bestreden heeft”, terwijl “de Deputatie niet hoeft te reageren op alle opmerkingen die tijdens de procedure geformuleerd worden”.

4.

Verzoekende partij betwist in haar wederantwoordnota dat “niet nuttig kan worden verwezen naar artikel 4.3 van de richtnota, nu het toepassingsgebied van deze bepaling zou zijn beperkt tot ‘verkavelingen met nieuwe wegenis en op groepswoningbouwprojecten met nieuwe wegenis’”. Zij stelt dat zij “het betrokken voorschrift consequent toepast op alle verkavelingen” en “tussenkomen de partij hiervan duidelijk werd geïnformeerd”, “reden waarom in de oorspronkelijke verkavelingsvoorschriften de verplichting om primair en verplicht in een inpandige garage te voorzien werd geïntegreerd”. Zij herhaalt dat “de richtnota en de stedenbouwkundige verordening een verschillende finaliteit hebben en m.a.w. complementair zijn”, en merkt op dat in de stedenbouwkundige verordening (“in artikel 1.2.2 betreffende het bouwen in tweede bouwzone”) “wordt gealludeerd op de bepalingen van de richtnota inzake de verplichting in een inpandige garage/carport te voorzien”.

Wat betreft haar beleid om tuinzones binnen landelijke verkavelingen zoveel mogelijk te vrijwaren van bebouwing stelt zij dat “verwerende partij terecht opmerkt dat in de oorspronkelijke

verkavelingsvergunning eveneens de mogelijkheid bestond om een garage in de tuinzone op te richten”, maar dat zij “hierbij evenwel uit het oog verliest dat primair in een inpandige garage en/of carport diende te worden voorzien”, zodat “een vrijstaande garage m.a.w. slechts in bijkomende orde mogelijk was”, terwijl “de verkavelingswijziging tot gevolg heeft dat door de bouwheer kan worden geopteerd om het toegelaten volume volledig als ‘woonvolume’ te benutten en primair in een vrijstaande garage te voorzien, waardoor de bebouwing op het perceel wel degelijk toeneemt”. Zij stelt dat zij “niet ontkent dat in de omgeving vrijstaande garages voorkomen”, maar dat “de loten van de verkaveling kleiner en smaller zijn dan gangbaar in de omgeving, zodat het primair voorzien in een inpandige garage/carport (los van alle andere overwegingen) des te meer is gerechtvaardigd teneinde het landelijk en groene karakter van de omgeving te vrijwaren”.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.3.1 VCRO luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“§1. Een vergunning wordt geweigerd :

1° indien het aangevraagde onverenigbaar is met:

a) stedenbouwkundige voorschriften ..., voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken.

b) een goede ruimtelijke ordening;

...

§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen :

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;”

Op basis van geciteerd artikel dient verwerende partij -als vergunningverlenende overheid- op concrete wijze, en met inachtneming van de adviezen en de argumentatie in het beroepschrift, te onderzoeken of de aanvraag beantwoordt aan de stedenbouwkundige voorschriften van het geldende RUP, evenals aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aandachtspunten en criteria bij haar beoordeling dient te betrekken. Zij dient daarbij in de eerste plaats rekening te houden met “*de in de omgeving bestaande toestand*”. Dit betreft de voor het dossier ‘relevante’ in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria die voor het aangevraagde dienen te worden onderzocht. Zij kan hierbij desgevallend eveneens rekening houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen inzake de betreffende aandachtspunten en criteria, voor zover deze voldoende duidelijk zijn vastgelegd en openbaar zijn gemaakt.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de vergunningverlenende overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of verwerende partij de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar -bestreden- beslissing is kunnen komen. Een kennelijk onredelijke beslissing

zal slechts voorliggen wanneer de Raad vaststelt dat de beslissing van verwerende partij dermate afwijkt van het normaal te verwachten beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur, in dezelfde omstandigheden, tot dezelfde besluitvorming zou komen. Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient verwerende partij in haar -bestreden- beslissing duidelijk de met de goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, derwijze dat het de belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn.

2.

Artikel 4.7.21, §1 VCRO luidt (in de toepasselijke versie) als volgt:

“§1. Tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag kan een georganiseerd administratief beroep worden ingesteld bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen. Bij het behandelen van het beroep onderzoekt de deputatie de aanvraag in haar volledigheid.”

Wanneer verwerende partij uitspraak doet over een bij haar ingesteld administratief beroep tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen, treedt zij op als orgaan van actief bestuur, en niet als administratief rechtscollege. Gelet op het devolutief karakter van het beroep onderzoekt zij de aanvraag in haar volledigheid, op grond van een eigen beoordeling van zowel de legaliteit als de opportuniteit van de aanvraag, zonder dat zij daarbij is gebonden door de beoordeling van verzoekende partij in eerste administratieve aanleg. In die optiek impliceert de op haar rustende motiveringsplicht niet dat zij als vergunningverlenend bestuursorgaan alle voorafgaande adviezen en alle weigeringsmotieven in eerste administratieve aanleg, dan wel alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten, rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden. Het volstaat dat zij duidelijk doet blijken op welke overwegingen zij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, en de argumenten die relevant zijn in het kader van de (ruimtelijke) beoordeling van de aanvraag (overeenkomstig artikel 4.3.1 e.v. VCRO) in haar beoordeling en besluitvorming betreft. Uit de motivering van de bestreden beslissing moet (desgevallend) expliciet of impliciet blijken waarom verwerende partij een ongunstig advies dan wel de weigeringsbeslissing in eerste administratieve aanleg al dan niet bijtreedt, waarbij de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel vereisen dat zij haar beslissing des te concreter en zorgvuldiger motiveert wanneer zij in haar beoordeling afwijkt van een pertinent (weigerings)motief in een advies dan wel in de vergunningsbeslissing in eerste administratieve aanleg. Zij neemt in die omstandigheden een niet-evidente beslissing, waardoor grotere eisen kunnen worden gesteld aan haar verplichting tot formele motivering en zorgvuldigheid.

3.

De aanvraag beoogt het wijzigen van de verkavelingsvoorschriften inzake het voorzien van garages binnen het hoofdgebouw voor de loten 3 en 4 van een bestaande verkaveling. De aanvraag impliceert dat er op de loten niet langer verplicht een inpandige garage dient te worden gerealiseerd, maar dat aan de bouwheer de keuze wordt gelaten om verplicht ofwel een inpandige garage te voorzien, ofwel een garage in een bijgebouw in de tuinzone.

De voorschriften waarvan een wijziging wordt gevraagd enerzijds, en de aangevraagde voorschriften anderzijds, luiden respectievelijk als volgt:

“ ...

1.1 Bestemming hoofdgebouw(en)

1.1.A. Hoofdbestemming hoofdgebouw(en)

<i>Stedenbouwkundig voorschrift</i>
<i>Enkel eengezinswoningen ... De garages dienen binnen het hoofdgebouw te worden voorzien. Voor halfopen bebouwingen dienen deze te worden ingeplant op de perceelsgrens (gemene muur)</i>
<i>Aangevraagd voorschrift</i>
<i>Enkel eengezinswoningen ... Op de loten 3 en 4 mag in het hoofdgebouw een garage worden voorzien, naast gebeurlijk een afzonderlijke garage als bijgebouw (cfr. overeenstemmend stedenbouwkundig voorschrift). Voor halfopen bebouwingen dienen inpandige garages te worden ingeplant op de perceelsgrens (gemene muur) Het voorzien van minstens één garage, al dan niet inpandig in het hoofdgebouw of als afzonderlijk bijgebouw, is verplicht.</i>

1.2 Bestemming bijgebouw(en)

<i>Stedenbouwkundig voorschrift</i>
<i>Tuinbergingen, garages, patio en carport zijn toegestaan.</i>
<i>Aangevraagd voorschrift</i>
<i>Tuinbergingen, garages, patio en carport zijn toegestaan. Het voorzien van minstens één garage, al dan niet inpandig in het hoofdgebouw of als afzonderlijk bijgebouw, is verplicht.</i>

2.2. Voorschriften bijgebouw(en)

2.2.A. Inplanting

<i>Stedenbouwkundig voorschrift</i>
<i>Tuinbergingen, garages, patio en carport zijn toegestaan in de zone voor tuinen en koeren. De maximale oppervlakte van de bijgebouwen bedraagt 40 m². Een carport is enkel toegestaan als uitbreiding van een garage of tuinberging. De bijgebouwen dienen op minimum 1 m van de perceelsgrens te worden opgericht tenzij men het akkoord heeft van de aanpalende buur om deze op de perceelsgrens te plaatsen.</i>
<i>Aangevraagd voorschrift</i>
<i>Tuinbergingen, garages, patio en carport zijn toegestaan in de zone voor tuinen en koeren. Het voorzien van minstens één garage, al dan niet inpandig in het hoofdgebouw of als afzonderlijk bijgebouw, is verplicht. De maximale oppervlakte van de bijgebouwen bedraagt 40 m². Een carport is enkel toegestaan als uitbreiding van een garage of tuinberging. De bijgebouwen dienen op minimum 1 m van de perceelsgrens te worden opgericht tenzij men het akkoord heeft van de aanpalende buur om deze op de perceelsgrens te plaatsen.</i>

...

4.

Verzoekende partij stelt dat de beoordeling in de bestreden beslissing inzake de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening afbreuk doet aan haar (gewenst) ruimtelijk beleid aldaar, zoals geformaliseerd in de 'richtnota bouwen en verkavelen', op basis waarvan elke woning moet worden voorzien van 'een inpandige garage/carport'. Zij stelt dat deze richtnota

voldoende bekendheid geniet en consequent als beleidslijn wordt toegepast, onder meer bij de goedkeuring van de initiële verkavelingsvergunning van 4 augustus 2014.

In de bestreden beslissing wordt daaromtrent het volgende overwogen:

“De gemeente is van oordeel dat de aanvraag in strijd is met de algemeen gangbare inrichtingsprincipes binnen de gemeente en verwijst hierbij naar artikel 4.3. van de gemeentelijke richtnota bouwen en verkavelen, goedgekeurd door de gemeenteraad in zitting van 17 december 2015. Evenwel dient opgemerkt dat voornoemde richtnota geen stedenbouwkundige verordening betreft in de zin van artikel 2.3.2. van de VCRO. Het betreft dus in geen enkel opzicht een afdwingbare norm. In tweede orde dient opgemerkt dat appellant terecht opmerkt dat artikel 4.3 van voornoemde richtnota niet zou gelden voor voorliggende verkavelingswijziging. Het betreft immers geen verkaveling met nieuwe wegenis maar een kleinschalige verkaveling(swijziging) als afwerking van een historisch bouwlint langs bestaande wegenis.

Daarnaast dient opgemerkt dat om over uniforme en transparante voorschriften te beschikken inzake woonkwaliteit door de gemeente Evergem de stedenbouwkundige verordening 'bouwen' werd opgesteld, definitief aangenomen door de gemeenteraad in zitting van 17 december 2015 en goedgekeurd door de deputatie in zitting van 7 april 2016. Voorliggende verkavelingswijziging voldoet aan de in artikels 1.1.1. en 3.2. van voornoemde stedenbouwkundige verordening vermelde bepalingen inzake garages bij ééngezinswoningen.”

Artikel 4.3 van de ‘richtnota bouwen en verkavelen’, waarnaar verzoekende partij verwijst, ressorteert onder hoofdstuk 4 inzake ‘verkavelen’. Er wordt daarin vooreerst algemeen bepaald dat de “onderstaande voorschriften betrekking hebben op verkavelingen met nieuwe wegenis en op groepswooningbouwprojecten met nieuwe wegenis“. Vervolgens wordt onder randnummer 4.3 inzake “stedenbouwkundige voorschriften” bepaald dat “het ontwerp van stedenbouwkundige voorschriften voorafgaandelijk, digitaal, dient te worden voorgelegd aan de dienst ruimtelijke ordening van de gemeente”, en dat “hierbij dient te worden opgenomen dat elke woning dient voorzien te zijn van een inpandige garage/carport“. Verzoekende partij toont niet aan dat het betreffende artikel van toepassing is op voorliggende aanvraag tot wijziging van de verkavelingsvoorschriften voor de loten 3 en 4 van een bestaande verkaveling, waarbij geen nieuwe wegenis wordt voorzien (terwijl dit ook niet het geval was bij de initiële verkaveling). Onafgezien van voormelde vaststelling, voert verzoekende partij (in haar verzoekschrift) evenmin (ernstige) betwisting inzake het oordeel in de bestreden beslissing dat de verkavelingswijziging conform is aan (de “uniforme en transparante” verordenende artikelen 1.1.1 en 3.2 inzake garages bij ééngezinswoningen van) de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening. In zoverre zij meent dat de aanvraag eveneens diende te worden getoetst aan (de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen in artikel 4.3 van) de ‘richtnota bouwen en verkavelen’, gaat zij voorbij aan de vaststelling dat verwerende partij, die de aanvraag ingevolge de devolutieve werking van het administratief beroep in haar volledigheid onderzoekt, overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, lid 1, 2° VCRO slechts de ‘mogelijkheid’ (en derhalve niet de plicht) heeft om beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten in artikel 4.3.1, §2, lid 1, 1° VCRO in rekening brengen.

Gelet op voormelde overwegingen toont verzoekende partij niet aan dat verwerende partij de aanvraag in het licht van haar weigeringsbeslissing in eerste administratieve aanleg redelijkerwijze eveneens diende te toetsen aan (en te weigeren op basis van) de niet bindende (en bovendien niet toepasselijke) beleidsoptie in artikel 4.3 van de ‘richtnota bouwen en verkavelen’, en dat de

beoordeling in de bestreden beslissing inzake de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening om die reden foutief, dan wel kennelijk onredelijk is.

5.

Verzoekende partij stelt tevens dat het gewijzigd verkavelingsvoorschrift onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening aldaar, omdat er afbreuk wordt gedaan aan de algemene strekking van de landelijke verkaveling om de tuinzones zoveel als mogelijk te vrijwaren en om te vermijden dat de bijkomende parkeerdruk wordt afgewenteld op het openbaar domein.

In de bestreden beslissing wordt daaromtrent het volgende overwogen:

“Voorliggend project beoogt een aanpassing op de bestaande stedenbouwkundige voorschriften. Bij de verplichting om minstens één garage te voorzien wordt de keuze aan de bouwheer gelaten om de garage te voorzien inpandig bij de woning of in een bijgebouw. ... Er is voldoende plaats op het terrein voor het stallen van 2 voertuigen.

...

Evenwel dient opgemerkt dat de betrokken verkaveling beperkt van omvang is binnen het langgerekte bouwlint langs de weg Doornzele Dries, geenszins is er sprake van een homogene woonwijk/verkaveling met bv een typerende klassieke opbouw met woningen en inpandige garages. Appellant merkt hierbij terecht op dat in de omgeving langs de weg Doornzele Dries zowel woningen met als zonder inpandige garage waarneembaar zijn. In deze optiek dient evenzeer nagegaan te worden of de gevraagde wijziging ook bestaanbaar en verenigbaar is met de bestaande omgeving/straatbeeld langs de weg Doornzele Dries.

Voorliggend project heeft een beperkte ruimtelijke impact en wordt voorzien binnen het gabariet van de gebouwen die mogelijk zijn conform de goedgekeurde stedenbouwkundige voorschriften. Het inrichtingsprincipe om bij iedere woongegelegenheid een (gezien de ligging) noodzakelijke garage te voorzien blijft gelden. Enkel wordt de bouwheer de keuze gelaten om de noodzakelijke garage te voorzien inpandig bij de woning en/of in een bijgebouw.

...

Verder is de gemeente van oordeel dat door het verminderen van de parkeergelegenheid op het privaat domein de parkeerproblematiek op zijn minst deels wordt afgewend op het openbaar domein. Dergelijke beoordeling wordt niet bijgetreden. Met voorliggende verkavelingswijziging wordt de parkeergelegenheid (garage en parkeerplaats) op eigen terrein niet gewijzigd. In vergelijking met de bestaande voorschriften blijft de mogelijke parkeergelegenheid behouden. Enkel wordt aan de bouwheer de keuze gelaten op welke manier de garage wordt gerealiseerd, inpandig in het hoofdgebouw dan wel in een bijgebouw of beiden. Nergens in de verkavelingsvergunning was er sprake van dat meer dan één garageplaats of meerdere parkeerplaatsen vereist zijn om tot een kwalitatief ontwerp te kunnen komen. Door de gevraagde verkavelingswijziging ontstaat er geen verschuiving van de parkeerlast naar het openbaar domein, alle mogelijke en reeds voldoende geachte garage- of parkeerplaatsen op eigen terrein blijven behouden.

...

De halfopen bouwwijze zorgt er ook voor dat er op eigen terrein voldoende parkeerplaatsen beschikbaar zijn/blijven. Een voortuinstrook van 6 m biedt hiervoor voldoende garantie en is voldoende ruim om een wagen volledig op eigen terrein te parkeren zonder de toegang tot de garage in het gedrang te brengen.

De weg Doornzele Dries betreft een rustige woonstraat in hoofdzaak bestaande uit residentiële woningen, met zowel inpandige garages, vrijstaande garages of zonder garage. Door de voorgestelde verkavelingswijziging wordt het straatbeeld niet verstoord of gewijzigd.

...”

Ongeacht de vaststelling dat verzoekende partij niet (aan de hand van de geldende verkavelingsvoorschriften) aantoont op basis waarvan zij meent dat de algemene strekking van de verkaveling beoogt om de tuinzone maximaal te vrijwaren en de parkeerdruk niet af te wentelen op het openbaar domein, laat zij na om op basis van geciteerde overwegingen in de bestreden beslissing concreet aan te tonen dat de beoordeling inzake de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening in de omgeving, in het licht van haar weigeringsbeslissing in eerste administratieve aanleg, foutief is dan wel kennelijk onredelijk. Zo voert zij in het licht van haar argument dat de tuinzone niet langer optimaal wordt gevrijwaard geen ernstige betwisting omtrent de overweging dat *“voorliggend project wordt voorzien binnen het gabariet van de gebouwen die mogelijk zijn conform de goedgekeurde stedenbouwkundige voorschriften”*. Wat betreft haar argument dat de bijkomende parkeerdruk dreigt te worden afgewenteld op het openbaar domein voert zij geen ernstige betwisting (op basis van pertinente motieven) omtrent de overweging in de bestreden beslissing dat *“er voldoende plaats is op het terrein voor het stallen van 2 voertuigen”*, dat *“het inrichtingsprincipe om bij iedere woongelegenheid een (gezien de ligging) noodzakelijke garage te voorzien blijft gelden”*, dat *“in vergelijking met de bestaande voorschriften de mogelijke parkeergelegenheid blijft behouden”*, en dat *“er door de gevraagde verkavelingswijziging geen verschuiving ontstaat van de parkeerlast naar het openbaar domein”*, gezien *“alle mogelijke en reeds voldoende geachte garage- of parkeerplaatsen op eigen terrein blijven behouden”*. In zoverre verzoekende partij aanstuurt op een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de verenigbaarheid van de gewijzigde verkavelingsvoorschriften met de goede ruimtelijke ordening weze herhaald dat de Raad zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats kan stellen van die van verwerende partij.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv AGROS is ontvankelijk.
2. De vordering tot vernietiging wordt verworpen.
3. De kosten van het beroep, begroot op 200 euro rolrecht, worden ten laste gelegd van verzoekende partij.
4. De kosten van de tussenkomst, begroot op 100 euro rolrecht, worden ten laste gelegd van tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 21 mei 2019 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE